

риби — надъ своитѣ земни желания, надъ небеснитѣ птици — надъ своитѣ мисли и надъ скотоветѣ на всичката земя, значи — на своитѣ пориви, надъ всичкитѣ гадове, които пълзятъ по земята, т. е. надъ своитѣ страсти, които пълзятъ въ неговия мозъкъ. И слѣдъ това Богъ вдъхналь на човѣка Своего дихание, далъ му е разумната душа да Го познава въ всичкитѣ си пѣтища, и да работи и дѣйствува тъй, както Богъ е работилъ.

И така, когато искашъ да посѣтишъ нѣкого, да освѣтишъ живота му, ще стидешъ при него само въ недѣлята, защото тя е день на видѣлината, ще му занесешъ, значи видѣлина. Когато искашъ да посѣтишъ нѣкой боленъ, ще направишъ това въ понеделникъ, защото този день носи животъ въ себе си и пр.

А въ седмия день Богъ си починалъ. Това подразбира; че седмиятъ день е день на доброто, въ който Богъ е починалъ да проявява Своята любовь къмъ човѣка. За това го е поканилъ да участвува въ това велико божествено дѣло на божествения животъ.

И тъй, приложете съботата въ живота си, по новия начинъ, опитайте това, което ви казвамъ. Доброто и любовта трѣбва да бждатъ празнични дни за човѣка. Това трѣбва да бжде почивката му прѣзъ цѣлия му животъ.

Бесѣда, държана на 21 декември 1919 година.

